

Φ. ΚΑΜΑΝΙΝ

Συγγραφέας

Ι ΠΣΙΛΕΝΑ

ΔΙΓΓΙΜΑΝ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙ Κ. ΠΟΠΑΔΟΥΛΟΥ

ΕΚΔΟΣΙ ΤΙ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙ“
ΡΟΣΤΟΒ-ΔΟΝ 1932.

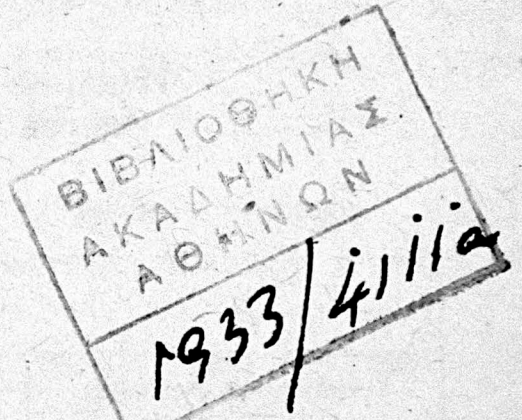
Φ. ΚΑΜΑΝΙΝ.

Ι ΠΣΙΛΕΝΑ

ΔΙΙΓΙΜΑΝ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙ: ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΥ ΚΛ.

Ιπέφτινος ςιντάχτις: Χ. Μ. ΚΑΤΣΑΔΟΒ.

ΕΚΔΟΣΙ ΤΙ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙ“
ΡΟΣΤΟΒ-ΔΟΝ 1932.

Ф. КАМАНИН.

Б Л О Х А

р а с с к а з

Перевод: К. ПОПАНДОПУЛО

Ответ. редактор К. ачалов Х. М.

Издание „Коммунистис“,
Ростов-дон 1 9 3 2 год.

Технический редактор
Еритриади

Сд в набор 27 I —1932г.
Сд.в печать 30 I —1932г.

Упол. Крайлит № 563 СТ. ф. Б6.125X175 Заказ № 119 Тираж 4000
Типография Греческого Издательсва „Коммунистис“

Ι ΠΣΙΛΕΝΑ

ΠΙΟΣ ΘΑ ΠΑΙ ΣΟ ΠΥΜΠΥΡΟΧΟΡ

Σο βολοσνόνι το ισπολοκομ διορίζνε αντιπρόσωπος. Χριάσκατε να εφτάγνε εκλογας τι σελοσθετι. Εδιόρτεσαν εν Κοζλόφκαν σο Κύζοφκι. Εσεχέδιασαν πίοσ θα πάι σο χορίον Σορόκιο.

Ερθανε υς το χορίον Πυμπυροχορ.

— Σιντροφ πίοσ θελ να πάι σο χορίον Πυμπυροχορ σα εκλογας; — εροτα ο πρόεδρον τι Ρ. Ι. Κ ο σίντροφον Σινέλνικοβ.

Κανίς κι λαλι.

— Σιντροφ πίοσ θα πάι σο Πυμπυροχορ;

Ετύλοσαν ολ.

— Σίμονοβ, διορίζο εσέναν, λεί ο πρόεδρον.

— Πυ; σο Πυμπυροχορ; Καμίαν ντο κι θεφτάγο.

— Γιατί;

— Εγο υζζε έμνε εκι δύο φορας, κε όλον το ίδιον νιαφιλιαν επίγα. Ολ εκιν εν μεθιστακαδες, καθγατςιδες μαζαρατ. Επυγαλέφτα με τεκινυς. Αετς πα ερθα οπισ χορις να εφτάγο τιδεν.

— Εί θα πας, εσι Ακσένοβ.

— Ε-ε, γιοκ, — γιοκ. Εγο πα έμνε, εφχαριστο.

Εκιν ολίγον κιάλο θα εσκότονανεμε, αλο εκεσ κι πάγο, — κυ-
ιζ ο Ακσένοβ.

— Σιντροφ κάπιοσ χοσσ πρεπ νο πάι. Πος θεφτάμε; — εροτα
— ο πρόεδρον.

Αμα κανένας σο χορίον Πυμπυροχορ να πάι κι θελ.

Ατότε εσκόθεν ο Σιμιον Τυποβ, ο σεκρετάρον τι βολοσνόνι κομιτετι τι πάρτιας.

— Εγο πάγο σο Πυμπυροχορ.

— Ε, τσιπ έμριφα, δεβα, — ίπεν χαρεμένος ο πρόεδρον.

— Δέβα, — δέβα θα ελέπομε ντο θεφτας σα εκλογας αποργε-
λα τον Τύποβ ο σίντροφον Ακσένοβ.

— Πάτε κε ελέπετε.

— Κυρφιγ ίστερα·

| Εγο κι φογύμε, μικρον μιον κιμε — απαντα ο Τύποβ.

Κε αετς πα έτον: ο Τύποβ έτον πολα άφσβος, αγικ άμον
εκίνον ολιγ ίνε. Έτον μιατιαντςις (σσαχτέρος). Έτον κε σο στόλον
νάφτες. Επολέμανεν σα φρόντια με τον Κολτσακ κε τον Βράνκελ.

Κσάι κεφοάτον τον θάνατον, μολιθέας πα ολίγα φορας κέφα-
γεν. Αγίκος άνθρωπος κι φογάτε τι Πυμπυροχορτς τι χορετς.

— Τέρην, — Τύποβ, θεβγεν ι πσις με τατυνυς — λέατον ο
Σίμονοβ — ι Πυμπυροχορ ι χορετ κίνε αμον ταλτς.

Ασεκιντς κε σσιρ πυδεν κεβρικς.

— Καλον — καλον μι φοθερίεμε. — Εγο πα χορέιες ίμε.
Εκσέρο, ποσ να καλατσέβατς.

Κε ο Τύποβ επίγεν σο Πυμπυροχορ.

ΟΔ ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΝΑΝ

Αχα υζζε τέσερα όρας κρατι ι σινεδρίασι. Μόνον ατόρα εγρί-
κxen ο Τύποβ ποσ ίχαν δίκεον ι σιντροφιατ, πι κεθέλναν να επέ-
γναν σο χορίον Πυμπυροχορ.

Το σελσεβετ σα εκλογας εχόρτσαν, άμα κανις κι θελ να εν
πρόεδροσ

— Σιντροφ, νευζζέλι κανις, ασεσας κεπερι να εν καλοσ πρό-
εδροσ τι σελσεβετι, λεί ο Τύποβ τι Πυμπυροχορι τι χερέτασ.

— Αβανακ χεσσ κίζνε.

— Ερις αβανακ καμίαν πα κέμνεσ.

Αβανακς εσι θελτς νεφτόσμας; τσισαπλανέβνε ι Πυμπυχορ.

— Σοράτιομυν θα βόλομε ατο τεσεντιν πρεεδρίαν, οφυ καθα-
ίναν πρέεδρεν ραθιζετιατόν σιν φιλεκιν. Γιατίπιον εσις τον Μιχίτ-
καν Πετιχα εφιλόχοσετε,

Ντο καπαετ εσσ εκίνος ντο σο λυτρόνατ τα πεδία έπσεναν ρακιν;

—Κιαμ . . τον Βάνχαν τον Σαριν. Ντο — εσιν θα κυμαν-
ταρίξετιατον ντο πρεπ νεφτάι απες σο σπίτνατ. Τεκινυ το πεδιν
τεκινυ ι γαρι, — αμον ντο θελ εφτάγιατς τιαρπιαν.

—Κε τον Βάνχαν τον πιτσιρίκον;

—Τον Γαβριλ τον Κλίμοβ;

—Μόσε ντο να λέγομε, εκσέρνατο ίντιναν κι χορίζομε — ολ
πάνε σιν φιλακιν. Κι θέλομε να ίμεσ πρόεδρι, θέρσελιαμ!

—Στίλον αδα τεςον τι κομμουνίστας κε κάτσενατς σιν φιλακιν,
οσον το θελ ι πσσις ετσίζαν ι Πυμπύροχορ ι χορετ για απάντισιν
τον Τύποβ.

„Αφορίζμεν ανθρωπ — ενόνιζεν ο Τύποβ, — νευζζέλι τα
εκλογας κι θα περύνε; Θα γίνομε σειρ κε ατότε, — τα πεδία θα
περιπέζνεμε. Κε όπο; φένετε αετς πα θα γίνετε. Για τερ ποσ
τσαίζνε τογρία πομπύρια. Νιαφιλιαν τα πεδία κι φογόντανατσε.
Ν.ο επορις κε εφτάσατσε! :

—Σιντροφ! γάλια! γάλια, σιντροφ κι γίνετε ολ μίαν να τσα-
ίζομε. Ιλικιομεν ανθρωπ ίζνε; Σινιδιτι πολίτε τι Σοβετικυ διμο-
κρατίας ίζνε.

Αμαν ι ιλικιομεν ανθρωπ ι σινιδιτι πολίτε τι Σοβετικυ διμο-
κρατίας ετσίικσαν κιάλο πολα.

Εξαλίεν ο Τύποβ, τακατ κεπέμνενατον ασο πολα το τσαίζμαν
κε εκάτσειν σο σκαμνίνατ.

—Αρ τσαίικστεν, κε εγο ας αναπάγομε — ίπεν, σίτια έπινεν
τσιγάρον. Ι χορετ ετσίικσαν, εκύικσαν κεπεκι ενενκάσταν. Ατότε
εσχόθεν κσαν ο Τύποβ κε ίπεν, — σιντροφ, ελάτε ας εκλέγομε
πρόεδρον.

Ολ εγριλέφταν ασα γέλτα.

—Χα — χα — χα-

—Γο — γο — γο.

—Αμα κε πεδασ.

—Σταθέστε, αρκατίκσια, εγο ίβρα τον πρόεδρον.

— Για πέατο;

— Τιν! Πσίλεναν.

— Ο—χα—χα—χα.

— Γι—γι—γι—γι.

— Σιντροφ — ετσίαικεν χολομανιζμένος ο Τύποβ — Ντο ακο-
νάτε τα δόντ ασυν; Ινας επίκεν χαιβανοςίνιαν κε εσιν εχάρετιατο.
Αφν εσιν φέρκεζνε αετς σα εκλογας τι έργατο χορίκν κιβέρνιςις, για
το σπίον επολέμαναν χιλιάδες σιντρόφεμν, ατότες επορι να κιβερ-
νάσας, κε ο πσίλον, κε ι ταχτάπιτι κε το ταρακαν.

— Χι—χι—χι! Αντςακς ερεθίζτεν.

— Δόστεμε το λόγον εκυςσέφτεν έναν ζιλ λαλία γαρις.

— Γίνετε... Ορίστε.

Απο πικς μερέαν μετα δικολίας έςσικεσν το μιλετ κέρθεν μι-
κρέσα στρονκιλέσα, αμν κιλιντρ, γαρι.

Ατε με τα δικολίας επέρανεσν απο παν ασα σκαμία σο στολ
Ι χορετ σίτια εβοίθανανατεσν εκύντανανατεσν, κιαπατο ατε ελάνκεθεν,
αμν τοπ, αποκαθενκιαν.

— Ει!

— Μίαν κιάλολ!

— Μίτκα, — εναχάπαρα ετσίαικεσν ι γαρι, ε μάβρε δίκουσε ντά-
γνον εν το κύντεμαν.

— Εγο εφτάγοσε γιάρτιμς, κε εσι ερχίνεσεσν να ταβις;

— Χορις το γαρτιμς πα γίνουμε. Αχα ντο εθέλεσα να λέγο-
σα-, αδελφόπα.

Εκυα, έκυα: ετζάιζετε πολσ, ομαν, χαιρ ασα λαλίασεσν κεν.
Αμαν όντες ίπετε για τεμεν άλο κεπόρεσα να στέκο.

— Ενόντσα για ασ λέγο τιν αλίθιαν.

— Χο-χο-χο-χο.

— Τεαμ, ντο, γελάτε; „Τι Πσίλο τιν θεγατέραν πρέεδρον! “
Ντο εγο το μαιτάπνεσν ίμε; Τεμον ο κιν πα Πσίλος έτον κε ο πά-
πομ—πα. Τεμέτερον το επίθετον αγίχον εν. Τέλος αδαχα κι σκον.
Εγο ασεσας κε σσιρ κι δουλέδο, μι τερίτε ντο, ίμε γαρι.

— Δόξαμε τον λόγον

— Αμα κε δυλέφτρια ίσε.

— Α ντο πσέματα μι, θα λέτε; ...

Εγο όπιον αγυριακον δυλία κε αν εν εφτάγατο μανασσέσα κανίσεσυν κι βοιθάτεμε.

Εγο μανασσέσα κιβερνό το ικοχιρίομ κε όλιαμ σιν εντέλιαν ίνε. Τεμον το κεπιν όλεν σιν εντέλιαν εν, αμα, τεσέτερον τι μεθίστακαδιον, νισιπιατίον τυλονόνεσυν εχαλάγαν!

— Τον Πσίλον τιδεν κεφέκες.

— Πσέφτρια!

— Γιοχ εις κομπόνετε! Χαιτέστε ασ τερούμε; Α-α-α; φοάστεν! Χοσσ εις κυρφέρεζνε. „Εμιας — Πυμπυροχορ ιμες! „ Κε πίοσ εν ι „ Πυμπυροχορ“ ι μεθίστακαδες, ι γαλμαγαλτσσιδες, ι οκνιαντ Εναν καλον χαρ κέχνε.

— Τύλοσον, καταραμέντσα!

— Α-α! κιπιαγιανέρκεζνε τα λόγιαμ τεαμ ντο παραπονίεζνε, ποσ άμα γίνεζνε πρόεδρι στίλνεσας σιν φιλακιν.

Τεαμ ποσ θέλετε; Αφυ τι δυλίας, κιξερτς κε εφτας διπλοταμίας το μέροσις πα εκι εν!

Πας σατόναν για δυλίαν, κε ατος τιν κοτίλχνατ τσαφιζ κε σιν τσόπιασ πικνοτερι, — κεν εκι ρακιν. Εχ, το γινλτυρουμ να κείσας!

Αν έμνε εγο πρόεδρος, εγο τιν δυλίαν θεπίνατο άμον ντο πρεπ, εγο εδίκνιζας ποσ κοπανίζνε τι γαρίδας κε γυρζυλιά;φκουνταν τα ρακιν.

— Αχ εσι, Πσίλενα απάνθρωπεσα.

— Θα μαθίζομέσε ντάγνα εν τα πσέματα.

Βλαστιμυν ι χορετ. Κι ο γραματέας τιβολοστνόι κομιτετι τι πάρτιασ ο σίντροφον Τυπόβ ασιν χαράνατ έτιμος έτον να ρυζ σιν γόλαν τι Πσίλενας.

„Να νυνίσατο μονάχον. Σο Πυμπυροχορ σινεδρίαςιν γινέκα, κε ντο γινέκα! Ατε ίσα ίσα πρόεδρος να γίνετε. Εγο θα βοιθάτεν σιφτιαν κες σιν δυλίαν. Κε τα πεδιά θα λέγο: αχα ντάγνα πρεπ

να δουλέβετε! Σόλεν τιν γυπέρνιαν πρότος πρόεδρος τι ζελσοβετ,
—γινέκα... Ιλιαμ κε σαγίκον χορίον, αμον το Πυμπυροχορ.

—Σιντροφ! — με τιν χαραν ετςσάικσεν ο Τυπόβι, κε
εσςκέπασεν όλια τα λαλίας. — Σιντροφ εγο πσιφίζο για τιν
καντιτα:ύραν τι σιντροφσας Πσίλενας. Πίος εν υπερ;

—Ει, σίντροφε! Εστα... Χοσσ εγο ατο, ολόγος ντο φερ, ίπα-
το, μονάχον, άμαν πρόεδρος εγο κι γίνουμε.

—Ε-ε-ει γιοκ, γιοκ, Πσίλι. Αλο κιαφίνομεσε.

Σαλτομίαν πσέματα κι θα λες.

—Σκόστε τα σσέριασυν, πεδία, για τιν Πσίλεναν σκοςέστε.

—Ας ταρναπτυτσεβ ενανκσάι. Όλια τα σσέρια εσκόθαν αποκά-
θενκίαν.

Αμα ι Πσίλενα κσάι σαλόνατς κι βρεσσ.

—Α... αετς μι εν; Αρ ατόρα σιμφονο. Ας τερο, ντο θεφτάμε;

—Εγο θα καλατζέβο κε με τι γαρίδας κε τερύμε, πίος θα νικα
Κε εγέντον ι Πσίλενα πρόεδρος.

Ατο έτον πρότιν φοραν πυ ι χορετ τι „Πυμπυχορι“ εψσί-
φίζαν ολ για ίναν.

ΚΙΑΦΙΝΟΜΕ ΚΑΝΕΝΑΝ ΝΑ ΔΙΚΙΔΙΑΤΕΝ

Εσκόθεν σο ποδαρ όλεν το Πυμπυροχορ, οντες έμαθαν, ντο
ι Ματρόνα τι Πσίλονος εέντον πρόεδρος τι ζελσοβετι.

Ι γαρίδες, αμον παλαλι, έτρεχαν σα αζπάρια κε δέκα φορας
ιστόριζαν σέναν σάλο το νέον το χαπαρ.

—Ο—ο—ο—ο, κυμπάρα έκσες;

—Κιαμ κέκσα.

—Ελεπς τι Ματρόναν! Πυ ερύκσεν!

—Αμον Πσίλενα ελάνκεπςεν!

—Μονάχον λασς επορι κε κρατίατο.

—Φογύμε, γιαμ κι θα επορι να πετςςιαρέβιατο.

—Ντο ι Ματρόνα κι θα επορι να πετςςιαρέβιατο; Ει κυμπάρα
άσςκσμα εκσέρτσατεν.

— Εγώ καλά εκσέρατεν. Κε ντο εθαρς ι χορέτεμον θαφίνατεν, να εφτάι κομικαρλύκια;

Α-ιν σο κάθε πωδαρέαν θα εμποδίζνατεν.

Πρεπ να πάμε κοδέσπενες σατεν λέγομε κε ακύγομε.

— Τσιπ έμορφα ας πάμε αποπς.

Το βράδον ο νέον ο πρόεδρον τι ζελ-σοβετι ι Ματρώνα τι Πσίλονος εκάθουτον σιλογιζμέντσα σιν οτάνατς κε ενύνιζεν πολα τιρια-ν ζμέντσα. Πολα κάρτια ίδεν κεδέβασεν, πολα φορας εκρεμίε· σά-πικιμον κε σιν θρύλα, αμαν γιοκ σαγικον. Απο μικριθέας επέμνεν ορ-φανέσα, εξίνεν σι κςε ιτς τανθροπς, το νικοκιρίονατς υλος διόλυ εκρέμσεν.

Επεκι ετράνινεν, κωνς κιπάντρεβεν κεπέρνενατεν, μικρον έτον το πόινατς. Ενεγκάστεν να περ άντραν τον Μιςκαν-τον σαλαχαϊαν κε να ζι με τεκίνον αστεφάνοτς τςίνκι μέτρικαν κί-σεν εκινος κε ο ποπας επσαλάφανεν για τατο 20 ρύδλια.

Ο Μιςκας πολα κέζιζεν επέθανεν με τα τέσσερα χρόνια ασι χτικιαν.

Κε εφέκενατεν δύο πεδία, εκίνα πα άροστα εχτικιαζμένα.

Ολια ατα ιπόφερενατα.

Τα πεδία εφόριζεν κε επότιζεν, κε το νικοκιρίονατς πα ετέρνεν Επέθαναν τα πεδίας-άλο πελια ετςάτεπςενατεν. Ο πασσάσατς ο Λυκιαντς εκαντύρεπςενατεν να πάι ζι σεκινυ,

— Ντο θα εφτας μονάχέσα;

Αφυ σο νιέτις κείς να αντρις, κότηςεπσον σεμα.

Θα ζόμε εντάμαν κε θα προσέφρχυμες στον πανάγαθον θεον.

Ι Ματρώνα έκςερεν νιο έβαλεν σο νιατ ο θεδπιςτον ο Λυ-κιαντς, τάλογον κε το χτίνονατς. Αμαν κσαν επίγην.

Κερχίνεσαν ατε κε ο πασσάσατς να δεβάζνε τον ακάθιστον κε να πάνε σιν εκλιςίαν τα εκσέργατα.

Κε'επίκεν φιλίας, με τι ποπάδες, κε τι διάκυσ. Το πάςχα ελάσκυτον σο χορίον με τα ικόνας κε έπσαλεν το „Χριστος Ανέστι“ Επσαλεν έπσαλεν κε ντο τερς, τάλογον κε το χτίνονατς

εδέβαν πλαν. Ο πασάσατς ο Δυκιαντς επύλτσενατα για τεκινω τιν ανάνκιν

Κεπεκι ερχίνεσεν να λέατεν:

Ντο ζις μονασσέσα Ματρόνα; Ακόμαν νείσα ίσε, θελτς άντραν. Αντρισον! Αντριζμαν ι Ματρόνα κέντρισεν, άμα εσέθεν σο σχολίον πεδονόμα.

Εζίνεν ατε εκι εκς χρόνια, έμαθεν γράματα εγόρασεν χτίνον, εδιόρθοσεν το καλίθνατς κε ερχίνεσεν ια ζι όπος έζίνεν πριν.

Σο Σοβετικον τιν κιθέρνισιν ερχίνεσεν να πάι σα σινεδριάσια κε αετς εγάπεσενατο, ντο υζζε εγέντον τρία χρόνια, αφυ ότε έναν σινεδριάσιν αφιν οπισ.

Ερτε στεκ σιν κεσσιαν κεκα κε ακύι.

Σιν αρχιν κες ολ εγέλανανατεν, κε ίστερα εσινίθισανατεν. Αμαν ατε ασιν κεσσιαν κεκα όλια εγρίκανεν: πίοσ λεί τιν αλιθιαν, κε πίοσ εγδιν πελεκα.

Νε, όλια ατα έσαν καλα οντες έκυενατα ασιν κεσσιαν κεκα, αμαν ντο θεφτάι ατόρα μονασσέσα;

Το μιλετ τι Πυμποροχορι ολ ιν ιπσουζ! χοςσ εχόρτσανε ατεν νεφτάνατεν μαιταπ. Βέβεια αετς έφκολα κεπορυν νεφτάνατο, εκσέρνε ντο ινιάτκον ταπιατ κε θελονιαρ γλόσαν εσσ ι Ματρόνα τι Πσίλονος. Ασο βόλοστ θα βοιθύνατεν.

Ι διασκάλτσα επεσχηθέν να αντιγραφ τα προτοχόλια.

Κε τα πσιλα πσιλα τα χαρτία ατε μονασσέσα, πα επορι κε γραφτ.

Αμα το νικοχιρίονατς ντο νεφτάι; Πίοσ θα λαλι το χτίνονατς σο σπιτ, αν θα πάι σο βόλοστ;

Γιοκ νεφιλιαν ερεθίστεν. Να ετύλονεν καλίον έτον. Ε—εχ!

Κε ο Ραμαντς Σιλάεβ ο πριν πρόεδρος, ένκεν υζζε τα τεφτέρια κε το πετσατ πα εδέκενατον.

„Αχ κσεροκέφαλον ντεπίκες, σίτια τιδεν τιαρτ κίχα“.

Οσίμερον έπρεπεν να τοπλαεβ ολτς τι τσλένυς τι Σοβετι κε να εφτάι σίσκεπσιν, αμα ποσ θα εφτάγιατο;

Εμεις, ἀπὸν ραξιν θὰ παραστέχομεσ

Σα ζίσκεπσια (ζασετάνιας) ατε ακόμαν ας εγενέθεν κίαν κέτονε.
Μίαν ερύκσεν σαγίκον ζασετάνιαν, αμαν εχάτεπσαν κε ίπανατεν
„Αδα για τι κσέντε κι γίνετε“.

Αναχάπαρα ι πόρτα τι σπιτίατε ενίγεν με τα λαλίας.

Καλαπαλουκ γαρίδες ερθαν ει Ματρόνας. Χαρεμεν, γελόνε,
κρύνατεν σο μία.

—Ντεμαρανκυλίαζες;

—Τεα ντό εκρέμανες τι γύλαν;

—Κσάι μι τιριανίεσε σσερ απάνις κι θαφίνομε να κρύνε.

—Μεντροπιάις τι γαρίδας Ματρόνα!

—Εμιας, άμον ρασσιν θα παραστέκομεσε.

Ακίι ι Πσίλεμα κε γελα.

Αμα άμον το κρύι σο νόνατε ντο ατε ατόρα κεν απλέσα
Ματρόνα—αντράγυρος αλα πρόεδρος τι σελοβετι, κε γιατατο εν
ιπέφθινος για όλεν το χορίον, για ολτε τι χορετε τι ιπσύις κε
κιταπσυις ι καρδιάτε αετς πα λίετε.

Εστοχάστεν τι Ματρόνας τιν τιριανίαν ι Τύνκα Τρυσατσίχα
πρότενα τραγοδιάνενα κε χορεφτιάνενα.

Πολα κενόντσεν κε ερχίνεσεν σα τραγοδίας:

Ο πετινον επέτανεν πέραν σο ποταμόπον

Κυκυρικυ εκύιζεν με το πσίλον λαλόπον

Κε ι γαρίδες γάλια γάλια ερχίνεσαν κε εκιν να τραγοδυν.

Γιαρ γιαρ γιαρ Με το πσίλον λαλόπον όι αμαν, αμα αμαν.

Κεπεκι ι Τρυσατσίχα υζζε ενόντσεν.

—Πρόεδρον εσι Ματρόνα εόνια ναπομεντε.

—Κιαβιαζυ! Αρ κανίτεσε.

Εντάμαν, γιοκ μανασσέσα.

ΓΑΡΙΔΙΟΝ ΚΙΒΕΡΝΙΣΙ

Γιροκλουθ ι Πσίλενα τα δουλίας κι φογάτε άλο νιά τα ζίσκε-
πσια (ζασετάνιας) κε νιά τα σινεδρίασια. Κε όντες περάνε θελοσνία
σιέζτια ατε χορις άλο εθγεν κε καλατσεεβ αετς πυ κάπι τα κο-
τίλασατον τσαφίζνε.

—Κε όλια ατα ατε εκζέριατα, ζόλια κες ταράετς.

Σο κόμαν γιατι να εμπεν, λόνε ι χορετ ανάμεσατων θιμομέ-
να. Ακόμαν κάπυ γαρίδες πα εθίμοσαν απατέναν για τατο.

—Οχ, Ματρόνα, καλον κεν το ταράεζε με τι κομυνίςτας. Θα
χαντς τν ιπόλιπςις.

—Εγο, κираδες, εκζέρο ντο εφτάγο.

—Τέρεν—καλα. Τέρεν, αν ίζε κε γραματιζμένιςα, αμαν να
μι ρυις σιν πελιαν.

Ασο βόλοστ, σιχνα πικνα έρχυνταν τελεγατ εκσίγιζαν κε
όλια εβάλναν σα τσιμιδίατων.

Ιδανε εκιν ντο ι Ματρόνα κυβαλι τα τεφτέρια κε το πετςσατ
αφκα σο γολτύχνατς επιδις κίςσεν τςζόπιας εκάρτςανατεν κενυρ
πατςένεν πορτφελ με στραφτυλον μικρον πλάκαν.

Κε σιν πλάκαν απαν γραμένον: „Σον πρότον τον πρόεδρον τι
ζελςοβετι—τιν γινέκαν, ς. Ματρόνα τι Πςίλονος ασο βολ-ιςπολ-
κομ.„

Κάθαν ιμέραν ο ρασίλνις εκοβάλνεν χαρτία ασο βόλοστ κε
εφιμερίδας ασιν πόςςταν.

Μίαν ι Ματρόνα ιδεν πος σιν εφιμερίδαν γραφ για τεκίνεν.
εδέβαζενατο κε το μάγιατς πα κεπίςτεβαν: Ακςιζ τέαμ να γράφνε
για τατέναν, τιν Ματρόναν.

Πολα εγάπανεν ι Ματρόνα τι Πςίλονος τα ςίςκεπςια σο βο-
λοσνόνι καμιτετ τι πάρτιας: πολα καλα ζιτίματα εκι επεκςεργάς-
κυνταν. Αςςκεμον μόνον έτονε ντο κεπόρνεν να εβρίυτον σο κα-
θέναν αγίκον σινεδρίασιν. Εφτα θέρςτια να πας κάθαν ιμέραν πε-
κςιγέλαςι κεν.

Κε σο χορίον πα τα δυλίας υς τιν γύλαν. Αμον το ςκύτε
πυρνα-πυρνα κε τρέχνε ςατεν να κλάφκυνταν. Ο ένας με το πε-
δίνατς ετάβικςεν. Τάλονος τα ςςεροβολέας απο πες ασο χοραφ έκ-
λεπςαν. Κε κάτινος γιτόντςας έκλεπςαν τοβα ασιν κοζάρανατς
αφκα.

Ταλεβ περ ι Πσίλενα έναν κοματ προμιν βαλ το πορτσελ
αφκα σο γοτύχνατς κε ατυ ίζε.

Σίτια τρεσσ καλατσεβ κε μασα νο προμιν. Κε ι γιτονάδες
άντρακ ερχίνεσαν ναποτσιγκύνταν κε να ρκύνταν ασο κρεδατ. Τερυν
ασα παράθιρα κε θαμάζνε:—Για τέρεν εκι, ι Πσίλινα υζζε κάπυ
ελάνκεπσεν! Κε κιπροφταν να τελεν με τέναν τιν δουλιάν τάλα
σερέφκυνταν.

Τρέχνε ασόλα τα μερόδες κες ι γινεκ κε λένε:—Ματρόνα!
εστα ποδεδίζοσε τερ ντο θα λέγοσε.. . Οπσε ο Βάνκας ο Κοζοπού-
ζιντς πέντε τρανα τσυγόνια ζυμαρ σο ρακιν εκσόδεπσεν.

Απαν σο πέτσκον κίνταν. Κυρφέφκετε: „Αγυρος να μί ίμε,
αν τιν τσαζυν τιν Πσίλεναν κι κομπόνατεν.

—Εγο δίκνατον ντάγγον εν το κόμπομαν, μαθίζατον πος να
πλυτεν με το σαμογον.

—Μάτσονατον να λελέβοσε. Ι Θέκλα επαραπονίυτον.
Κι ερίκκετε, κοδέσπενες, λείμας. Κι θέλ να δουλεβ.

Τι Μάσσαν τι Μαλίχιναν ο Βαρταπάις άντρασατς κσαν εκο-
πάντσενατεν.

—Χορις κανέναν καπαετ.

—Υφ ντο ναφτίγατον.

Πόσα φορας ίπατον!

Κε σρεθιζμένα ρσαχπον ι Πσίλενα το παρφελ απαν σο στολ
κε πετα να δι τιαρπιαν τον Βάνκαν Κοζοπούζιν κε τον Σεργεί τον
Βαρταπάις.

Καρρσίατς έρτε αμον τσυλκ φυσκομένος ο Ταρας ο Μιχίςσιν,
νέος πεδας εντόπιον ο φασόντςικον ο οπίος εχάλασεν πολα χορί-
τσια. Δι καλιμερίαν τιν Ματρόναν κε αηλιγορι να πιδιαβεν.

—Εστα, Ταρας!

—Ντο εν;

—Κι κσέρτς ντο εν αετς κεν;

—Βέβια κικσέρο....

—Αχα, τερμαχ εσι χαπαρ κεί; πως εφύσχοσεσ τιν κιλίαν τι Μαρίσσκασ; Ντο εγο μι επίκατο;

—Εγο ατο κι λέγο, αμαν μόνον .. εγο αδακα ντο καπαετ έχο;

—Αχα ντο, Ταρας. Αν νυνίς, να ζις όλεν τιν ζοις άμον γαρκον σο ειριν εφτας, λάθος.

—Εγο... Κέσσετε δικέομαν.

—Ατόρα δίκοσατο πως κέχο δικέομαν. Αδριον σο κιφαλ απαν δίγο σο λαικον το δικαστίριον ζαγιαθλένιαν. Ελεπς εκι τον εσιλέμ ρφον πως τολανέφκετε αδακες! Εκεκα θα λένεσα είς μι το δικέομαν να ιντσιτεφς τα κορίτσια.

Ι Πσίλενα τρεςσ αλυ. Κε ο Ταρας τσαιζ αποπίσατς.

—Ματρόνα Ρομάνοβνα! εσι νιαφιλιαν έφτας αετς. Μειτεκίνεν ακόμαν κέκοψσαμε κερύκσαμε.

Ασο ζαραι σο σπιτ πάι ο Σίτορ Ερέμκιν, αλεπος ταλεπίον. Πονιρα χαμογελα κε καλιμεριζ τιν Πσίλεναν

— Καλιμέρα τον πρόεδρον τεμέτερον.

—Ακσον Σίτορ πυ πας;

—Σο σπίτιμ... Κε ντο εν;

—Εθέλεσα να κρύο έναν κιφαλ σο ζαράις.

—Κε για τόπιον Ματρόνα Ρομάνοβνα;

—Θέλο να μαθάο πόσον χορταρ εθέρτσεσ κριφα ασα κινονικα τα τσαίρια;

— Πσέμαν εν ατο!

— Χάιτε-χάιτε Σίτορ.

Άμον θυδ ειν γιάρμαρκαν πάι αποπίσατς ο Σίτορ Ερέμκιν. Τα θόντιατς γρυτσανίζνε ασο θιμον.

Αμα ντο να εφτας με τιν Πσίλεναν.... Σαμαγον να τρατχρίασα-τεν κι γίνετε.

Εβγεν ασο ζαράι ι Πσίλενα ερεθιζμέντσα.

— Αχ κε έμαθαν ι ανθρωπ να ιλάζνε αμον εσκιλία! Κεάι εντροπιν κέχνε.

—Ματρόνα Ρομάνοβνα, μά τον θεόν....

— Γιά τσύρατο Σίτορ εγο εσεν πότε κλαν εκξέροσε ντο άνθρωπος ίσε. Τέρεν, σο γενικον τιν σινεδρίαςιν θα θάλο το ζίτιμαν κε κόφκετε το παγιόκισ ασο „Τρανον σο τσαιρ“.

— Ματρόνα Ρομάνοβνα ιστερνον φοραν.

Ο Βάνκας ο Κοζοπόζιντς ακόμαν απο μάκρα εστόςσεπσενα-τεν. Αμαν εγρίκσεν προς πάι ι δουλία. Εξέβεν απες σο σπιτ αμαν υζζε αργος έτον. Ι Ματρόνα αποπίσατ εξέβεν απες. Τι Βάνκα ι καρδία εντόκεν, εσσασίρεπσεν κε να εκαλάτσεβεν καθαρα κεπόρεσεν.

Αχ... Ματρόνα... Ρομάνοβνα... για κάθικα. Προς παν τα δουλίας; Εκόμποσανεσεν ι γαρίδες εγόμοσαν κέσιραν για τεμεν νιαφιλιαν.

— Εγο κερν κέχο Βάνκα ...

Κλόσον αγλίγορα το ζυμαρ σο σκαφιδ τι μυχτεριον.

— Ρομάνοβνα να λελέβοσε. Εχο μορόπα.

— Κεσι τα πεδίας θελτς μετατο να φαις; Καλον πσομιν, έδρες! Κεσίσον το ζυμαρ, απες σο σκαφιδ αγλίγορα.

— Αλο κι θα εφτάγατο.

— Κε καλα θα εφτας πρεπ να δουλεφς, κε γιοκ να ζις με τιν σπεκυλιάτσιαν. Εφκέρατο ανκεν σο βόλοστ θα κυβαλόσε. Ο Βάνκας εβγεν σον πέτσκον απαν, κε απέναν έναν κατιβαζ τα τρανα τα τσυγόνια.

Κε με διακρομένα το μάτια εφκερόνιατα απες σο σκαφιδ. Κε ασι ζυμαρι τιν μίριαν όλεν το σπιτ εσυνάντεπσεν.

Σέναν λεπτον απες ι Ματρόνα υζζε εβρέθεν σο σπιτ τι Σεργέι τι Βαρταπάσς.

— Πέμε Σεργέι, θα πας με τον Τεσιάτσκιν σο βόλοστ; γιόκσαμ τον μιλιτσιογέρον να κούζομε;

— Εσι πρότα εκσέτακσον καλα όλια τα πάντα, αν ίσε τογρις πρόεδρος.

— Ντο θα εκσετάζο; Εσι μονάχον τέρεν, τιναν επίκεσατεν κε ομιαζ; }

— Αγλίγορα-αγλίγορα Βάνια για να κοβαλόσε σο βόλοστ.

— Αχα, αμαν αν έκυες προς ατε εβλαστίμανεμεν.

— Κε εσι άναθα ντο εβλαστίμανεσατεν εκοπάντσεσατεν κέλα.

— Αν έχο βαριν σσερ, ασ τσυρον τιν λαλίανατς.

— Αμα εσι πα με το βαριν το σσέρις τιναν εκοπάνιζες.

Εντόνες σο κιφαλ τιν γινέκας πυ νίχταν ιμέραν τερι τα μορα!

Για τεσεν έναν εν χα γινέκα έτον χα σσκίλος. Θα κυβαλόσε

σο βολισπολκομ.

— Εμεν κανις χορις το συτ να φιλακον κεπορι.

— Γιοχ, ρίζαμ. Αικς, αμον εσεν, με το „βαριν το σσερ“
κε χορις συτ πα φιλακόνατς. Αν κι φιλακόνουσε, εσι φογόμε κιάλο
σσιρ θα κρύσατεν.

— Τεμον δουλία: θέλο κρύγατεν, θέλο γιοχ.

— Ντο! — τσαιζ ι Ματρόνα. — Ντος απάνατς, ντος ασ
ελέποσε. Επέρασαν εκιν τα κερυς, οντας ελογαρίαζετεμας ασα σσκι-
λία κε σσιρ.

Σίτια τρομαζ το σσέρνατς εβγαλ ι Ματρόνα ασο παριφελ
χαρτιν, κοντιλ κε γραφτ:

ΒΟΛΙΣΠΟΛΚΟΜ

Το σελοβετ τι Πυμπυχορι στιλ αύτον τον πολίτιν,
Σεργέι Μαλίγινα, πυ κρύι τιν γαρίνατ με τόπιον έρτε
ριάστια κε χορις κανέναν καπαετ.

Κανέναν τεμπιχλιάεμαν τεμον κι βοιθάτον. Φοβερίζ ακό-
μαν να κρύιατεν. Επάρτε αφστια μέτρα

Ο πρόεδρον τι σελοβετι

Ματρόνα Περίλωνος

Κρύι απαν το πετσατ κε με τιμπσον όραν ο Σεργέι με τον
Τεσιάτσκιν πανε σο βόλοστ. Ολεν τον όρόμον έλεγαν προς ασατο κε
σσιρ κεπορι να γίνετε, οντες ιν σα πράματα ι γαρίδες.

— Ντό ζοι εν ατο, όντες να κρυς απαν σιν γαριν κεπορις
Απατο κε σσιρ κεπορι να γίνετε!

ΑΤΟΡΑ ΟΛ ΕΧΟΜΕ ΤΑ ΙΔΙΑ ΔΙΚΕΟΜΑΤΑ.

Εσύμοσεν ο κερων σα εκλογας τι σελσοβετίον. Ι χορετ τι Πυμπυροχορι: ενόθανε ενάντια σιν Πσίλεναν. Αμαν ι γαρίδες: πα επίκαν τον λόγονατυν έναν καρσι σαγυρτσ.

— Γαρίδες ατόρα κσαν αμον ντο θα εκλέγομε σο σοβετ, ολ να ίμεσ σιν σινεδρίασιν, κε να σκόνομε τα σσέριαμυν για τιν Ματρόναν, ολ άμον ένας άνθρωπος. Εμισ'έχομε ατόρα το δικέομαν να σκόνομε τα σσέριαμυν.

— Αετς πα επίκανε.

Ερθανε ολ σιν σινεδρίασιν. Ι αγυρ κατ ερχίνεσαν να πυσσ-τιρίζνε για τον πρόεδρον, αμαν ι γαρίδες, εβάρκικσαν:

— Τι Πσίλονος τι Ματρόναν: Τίναν κι σαρεβ; Σαμαγον κανέναν κι δι να κυρτα; Τιν Πσίλεναν θέλομε πρόεδρον.

Ι χορετ πέσαν κιάλο εφτοσσι, εκράτσε:ανατ: σσερ.

Κε κσαν ι Πσίλενα επέμνεν πρόεδρος.

Επέγναν ι «Πυμπυριαντ» ασι σινεδρίασιν σο σπίτιατυν με κλι-ζρένα τα κιφάλια. Επέναν κε εβλαστίμαναν εκιν εκινος.

— Ελεπς εκάτσανε τιν γαριν σο κιφάλνεμυν.

— Αρ ατόρα δοκίμασον, να σίρτσατεν εκς.

— Ατο θα επόρναμε να επίναματο αν αύτα τα κατσεκάρας κέργυσαν σον παρον.

— Κι πρεπ ναφίνοματς σαλ το μίαν σι σινεδρίαςιν κιάλο τιδεν.

— Δοκίμασον να μί αφίντς.

Δίκε ντάγγον εν ι Πσίλενα.

Εκκεσ ντο λεί εκίνε: „όλεμυν απόρα έχομε ίδια δικεόματα“

ΚΑΛΑΤΣΙ ΑΠΑΝ ΣΟ ΔΙΠΓΙΜΑΝ ΝΤΟ ΕΔΕΒΑΣΑΜΕ

Ι Πσίλενα έτον ι πρότεσα γαρι πρόεδρος τι σελοβετι σόλεν τι γυπέρνιαν.

Σα 1929 τι χρονίασ εχορίγαν πρόεδρι τι σελοβετίον 5 χιλιάδες γινεκ.

Σο 1922 τι χρονίασ σα κάθε 100 μέλι τι σελοβεστίον ερύζεν 1 γινέκα, κε σο 1929 τι χρονίασ— 19 γαρίδες.

Κάθε χρόνον τρανιν ο αριθμον τι γινεκίον πυ εν—μέλος σα σελοβετία.

Οσον το πάι χάτε ι γάεναχλυσα, ι σκοτινέσα ι γινέκα τι παλευ κερυ. Σο μ έροσατς εβγένε νέα δίναμια—εκατοντάδες χιλιάδες δυλέφτρης τι χορι, γρεάδες κε νεοντάδες.

Απο ολίγον-ολίγον ατιν προσελκίονταν σο κινονικον τιν ζοιν έναν κέναν με ταγυρτς χτίζνε το νέον το σοβετικον το χορίον

Αχα παράδιγμαν ι Ανα Αλεκζάντροβνα Λέπετεβα, χορέτσα ασο Τσερεπόβετςκι τιν γυπέρνιαν, Κιρίλοβςκι, νεζτ, ασο Γαλίτςκι το βόλοστ.

Εχόρ-σανα:εν πρόεδρον σόλεν το καθιστεριμένον το σελοβετ.

Κε ίστερα ασα δύο χρονον δυλίαν τι Λέπετεβας από το σελοβετ εγέντον έναν ασα πρότα σο νεζτ.

Ι Λέπετεβα αγλίγορα εσένκεν τιν δυλίαν τι χορι σιν τιζιαν

Το σχολίον ειόρθοσανατο. Ι αγραματοσίγια ανάμεσα σι χορέτςας ελιχβιταρίεν.

Τα στράτας πριν τι Λέπετεβας έσαν άσςκεμα: έβγενες ασιν στράταν κε έλεπεσ σλεν τςσιχύρια κε τςσιρμάδες, το γεψιρ εσάπεν.

Ι Λέπετεθα επροσέλκισεν τον πλιθιζμον σο χτίσιμον τι γεφρι. Αναβα ατο εδιοργάνοσεν δύο πιροζθεστικα (ποζζάρνι) τρυζζίνας κε εδιόρθοσεν το ινθεντάρνατυν.

Τρανον δυλίαν επίκεν ι Λέπετεθα σο σελσοβετ.

Λάθος κεπίχαν ντο εχόρτανατεν πρόεδρον τι Βικ ίστερα (Εχτελεστικον κομιτετ τι θολοστι).

Πολα γιαρτιμ εφτάγνε ι χορετ ι γινεχ κε σα ζέκσιας τι σελσοβετίον.

Αχα, παράδιγμαν, ντο εκατόρθοσαν ι γινεχ ι χορετ πω έσεν μέλι σα ζέκσιας τι σελσοβετίον σο χορίον Χμέλεβ, τι Κοζλόβски νεστ ζιν γυπέρνιαν Ταμπόβски.

Με καρδίαν εκαταπιάσταν ατιν ζιν δυλίαν.

Πρότα κιαρχις έσχοσαν πόλεμον ενάντια σο κλέψισμον τι κσι-λι: ασο κινονικον τορμην.

Αζιν κερεστεν ντο επάρθεν ασι ορμανοκλεφτς απεφάσιζαν, να χτίζνε έναν σαράι για τα παζζάρνι ταρπαδάς.

Ερχίνεσαν να εκσιγίζνε ολτς, ότι πρεπ ζιν διορίαν να πλε-ρόνταν τα ζενχοζ-ναλόγια, κε για παράδιγμαν πρότα κιαρχις επλέ-ροναν ι ίδιι.

Τα περιζέματα τι κοχι επύλνανατα ζιν κοοπεράτσιαν κε όχι τον τζάστνικον.

Ετιζιάνεπσαν τιν δυλίαν τι ιζπα-τσιτάλνιας.

Εδιοργάνοσαν ζατο απε: βιβλιοθήκιν κε όμιλον κοφτικις κε ραφτικις για τα κορίτ ια.

Αμαν ατα ακόμαν ολίγα ιν.

Σα 1928 τι χρονίας ι γινεχ-τα μέλι τι σελσοβετίον σο Χμε-λεβο έσπιραν γιλοπ ζέναν μικρον κοματ χοματι κε ασο κέρδο: ντε-πέραν ασο πύλεμαναθε οργάνοσαν γιάςλις. Σα 1928 τι χρονίας ι κινότιτα εδόκενατς 2 εχτάρια, κε ατιν έσπιραν λινον, για τα γιάςλις

Κε ατορα, οπόταν σα καλοκερνα τα δυλίας ι μάνα εβρίετε σο σπύρσιμον σο τσακέλιζμάν για σο θέριγμαν, τα πεδία κιαπομένε χο.

ρις τέρεμαν. Τερόνατα σα γιάςλιας. Αχα ντο τρανον δυλίαν εφτά-
γνε ι χορετ ι γινεχ σα έέκσιας τι σελοβετίον τι Χμέλεβ.

Κε πολι ακόμαν ιν αγικ γινεχ. Ατιν δυλέβνε σα ερτοσσιακα
τα γρύπας, σιν κοοπεράτσιαν, σα κομιτέτια αγροτικυ αλιλοβοίθιας,
κε σο ζεμλευστρόισιθο.

Αμα ακόμαν τσσατιν εν ι δυλίατυν. Ακόμαν σα χορία εν πο-
λα σκοτιναςέα, ακόμαν ίνε μεθίσια, κε χυλιγάνσθο.

Σα μακρα τα χορία ακόμαν χιλιάδες αγράματι γινεχ νονίζνε
πος κεφταν ταχυλ τι γινέκας να ταράετέ σα κινονικα τα δυλίιας κε
να κομανταρίζιατα.

Ακόμαν σιχνα αζινίδικι αγυρ απαγορέβνε τι γινέκσατυν να πά-
γνε σα σινεδρίασια κε κοπανίζνατς, αν ατιν κιακόγνατς.

Όλια ατα τα κυζύρια επυφελίγυντανατα ι κυλακ. Ατιν ιν ενάν-
τια να περ μέλος ι γινέκα ι χορέτσα σο σοβετικον τιν δυλίαν. Ι
κυλακ κοπιιάζνε, για να ζι ι χορετσα ι γινέκα όπος κε σα παλεα
τα ζαμάνια, αφκα σο σαπογ ταντρώατς.

Κε όλια ατα τα δυσκολίας ι χορέτ ι γινεχ-εφτοσσι κε μεσεί
πάγνε εμπροστα.

Με τιν δυλίανατυν σα σοβέτια καλιτερέβνε τιν ζόίνατυν κε δι-
ναμόνε το εργατοχορικον τιν εκσυσίαν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ЦІНА 15 КОПІЯ.

Цена 15 коп.